

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2022 m. balandžio 13 d.
(OR. en)

Tarpinstitucinė byla:
2022/0115(COD)

8205/22
ADD 4

PI 40
COMPET 243
MI 289
IND 122
IA 44
CODEC 499

PRIDEDAMAS PRANEŠIMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPRez
gavimo data:	2022 m. balandžio 13 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI-MIKKELSENIUI
Komisijos dok. Nr.:	SWD(2022) 116 final
Dalykas:	KOMISIJS TARNYBŲ DARBINIS DOKUMENTAS „POVEIKIO VERTINIMO ATASKAITOS SANTRAUKA“ dėl amatininkų ir pramonės gaminių geografinių nuorodų apsaugos poveikio vertinimas pridedamas prie Pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl amatininkų ir pramonės gaminių geografinių nuorodų apsaugos, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) 2017/1001 bei (ES) 2019/1753 ir Tarybos sprendimas (ES) 2019/1754

Delegacijoms pridedamas dokumentas SWD(2022) 116 final.

Pridedama: SWD(2022) 116 final

Briuselis, 2022 04 13
SWD(2022) 116 final

KOMISIJOS TARNYBŲ DARBINIS DOKUMENTAS
POVEIKIO VERTINIMO ATASKAITOS SANTRAUKA

dėl amatininkų ir pramonės gaminių geografinių nuorodų apsaugos poveikio vertinimas

pridedamas prie

Pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento

dėl amatininkų ir pramonės gaminių geografinių nuorodų apsaugos, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) 2017/1001 bei (ES) 2019/1753 ir Tarybos sprendimas (ES) 2019/1754

{COM(2022) 174 final} - {SEC(2022) 193 final} - {SWD(2022) 114 final} -
{SWD(2022) 115 final}

Santraukos lentelė

Pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl amatininkų ir pramonės gaminių geografinių nuorodų apsaugos poveikio vertinimas

A. Būtinybė imtis veiksmų

Kodėl? Kokia problema sprendžiama?

ES lygmeniu vynams, spiritiniams gėrimams, aromatizuotiems vynams, taip pat žemės ūkio produktams ir maisto produktams taikoma speciali arba *sui generis* geografinės nuorodos (GN) apsauga. Tačiau šiuo metu nėra suderintos ar bendros ES lygmens amatininkų ir pramonės gaminių GN apsaugos. Šešiolikoje ES valstybių narių galioja nacionalinės *sui generis* GN sistemos amatininkų ir pramonės gaminiams apsaugoti. Pagal šiuos režimus taikoma skirtinga apsauga, administravimas bei mokesčiai, o gamintojai nėra apsaugomi už nacionalinės teritorijos ribų. Kitos valstybės narės nacionaliniu lygmeniu netaiko jokių GN apsaugos sistemų amatininkų ir pramonės gaminiams ir numato vartotojų apsaugos teisės aktų ar prekių ženklų naudojimą. Kai amatininkų ir pramonės gaminių gamintojai siekia apsaugos visoje ES, jie gali tai padaryti tik atskirai kiekvienoje valstybėje narėje, kur tokia apsauga galima nacionaliniu lygmeniu. Ši padėtis gali atgrasyti nuo investicijų į tradicinius amatus ES, o dėl to dar didėtų gamintojų išlaidos ir teisinis netikrumas.

Tačiau tai, kad ES lygmeniu nenumatoma amatininkų ir pramonės gaminių apsauga, nėra vien ES vidaus klausimas. 2019 m. lapkričio mėn. ES prisijungė prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų – Pasaulio intelektinės nuosavybės organizacijos administruojamos sutarties – Ženevos akto. Ženevos akte siūlomas būdas, kaip užtikrinti GN apsaugą, neatsižvelgiant į prekių, kurioms jos taikomos, įskaitant amatininkų ir pramonės gaminius, pobūdį. ES turėtų vykdyti savo tarptautinius įsipareigojimus pagal Ženevos aktą ir sukurti amatininkų ir pramonės gaminių apsaugos sistemą ES lygmeniu, tačiau ji gali pasirinkti, kaip tai padaryti ekonomiškiausiai.

2020 m. lapkričio 25 d. Komunikate „Viso ES inovacinio potencialo išnaudojimas. Intelektinės nuosavybės veiksmų planas ES ekonomikai gaivinti ir jos atsparumui didinti“ (COM(2020) 760 *final*) Komisija paskelbė svarstysianti galimybę ES lygmeniu sukurti ne žemės ūkio produktų GN apsaugos sistemą.

Šia iniciatyva visų pirma siekiama spręsti dvi pagrindines problemas. Pirmoji problema susijusi su amatininkų ir pramonės gaminių GN tarptautinės apsaugos ribomis. Nesant ES lygmens apsaugos, ES negali trečiosiose valstybėse užtikrinti amatininkų ir pramonės gaminių, kurių kilmės šalis yra ES, GN apsaugos, naudodama Lisabonos susitarimo ir Ženevos akto priemones, nes jokios ES lygmens registracijos apskritai nėra. ES taip pat turi atsakyti suteikti GN apsaugą trečiųjų valstybių kilmės amatininkų ir pramonės gaminiams, nes tokia apsauga nenumatyta ES lygmeniu. Be to, ES negali suteikti amatininkų ir pramonės gaminių GN apsaugos pagal dvišalius prekybos susitarimus, įtraukdama amatininkų ir pramonės gaminių GN į GN, kurios turi būti saugomos pagal šiuos susitarimus, sąrašą. Antroji problema susijusi su Europos amatininkų ir pramonės gaminių gamintojų neišnaudotomis galimybėmis. Dėl sudėtingų su galiojančiomis ES apsaugos priemonėmis susijusių aplinkybių (ES prekių ženklas, ES kolektyvinis ženklas, nacionalinė GN teisė, jei yra, nacionalinis kolektyvinis ženklas, nacionalinis sertifikavimo ženklas, jei yra) gamintojams sunku orientuotis siekiant gauti apsaugą ir užtikrinti jos vykdymą. Įvairių apsaugos būdų skirtumai lemia sudėtingas ir brangias apsaugos užtikrinimo priemones, kurios neįmanomos įgyvendinti tipiškose mažųjų įmonių, gaminančių amatininkų ir pramonės gaminius, grupėje. Be to, dėl nacionalinių iniciatyvų įvairovės ir skirtumų gamintojams kyla teisinis netikrumas, jos gali klaidinti vartotojus, silpninti Sąjungos vidaus prekybą ir sudaryti sąlygas piktnaudžiauti GN pažeidimais ne interneto ir interneto aplinkoje.

Ko siekiama šia iniciatyva?

Bendrasis iniciatyvos tikslas – sudaryti sąlygas veiksmingai vykdyti ES įsipareigojimus pagal Lisabonos susitarimo Ženevos aktą ir kuo labiau padidinti prisijungimo prie Lisabonos sistemos ir dvišalių prekybos susitarimų naudą ES gamintojams. Be to, ja siekiama sukurti veikiančią geografiškai susijusių amatininkų ir pramonės gaminių vidaus rinką, nustatant veiksmingą ir suderintą jų apsaugos reglamentavimo sistemą.

Konkretūs tikslai – įvertinti, kaip veiksmingiausiai ir efektyviausiai pasiekti, kad būtų laikomasi Ženevos akto įpareigojimų. Visų pirma naująja sistema turėtų būti pasiekta: i) pareiškėjams palanki ir įperkama registracijos sistema, ii) veiksminga ir įperkama kontrolės ir vykdymo užtikrinimo sistema ir iii) valdžios institucijų mažos išlaidos.

Kokia būtų papildoma ES lygmens veiksmų nauda?

ES lygmeniu būtų veiksmingai išspręsta nevienodo reglamentavimo problema. ES iniciatyva galėtų užtikrinti vienodas apsaugos sąlygas visose valstybėse narėse ir taip sukurti teisinį tikrumą bei paskatas investuoti į geografinių šaknų turinčius amatininkų ir pramonės gaminius. Dėl nacionalinių iniciatyvų įvairovės ir skirtumų apsaugos siekiantiems gamintojams kyla teisinis netikrumas, jos gali klaidinti vartotojus, kliudyti Sąjungos vidaus prekybai ir sudaryti sąlygas nelygiai konkurencijai parduodant ypatingos, geografinių šaknų turinčios kokybės gaminius.

Visos ES masto požiūris taip pat leistų ES visapusiškai pasinaudoti tarptautinės kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų sistemos (Lisabonos sistemos) teikiamomis galimybėmis. Vien nacionalinėmis apsaugos sistemomis negalima pasiekti šio tikslo, nes tik tos valstybės narės, kurios yra Lisabonos susitarimo šalys, gali išlaikyti registraciją ir teikti naujas paraiškas pagal šią ribotą sistemą.

B. Sprendimai

Kokios su teisėkūra susijusios ir nesusijusios politikos galimybės apsvarstytos?

Ar viena iš politikos galimybių pasirinkta kaip tinkamiausia? Kodėl?

- **Pradinė padėtis – jokių pokyčių.** Galiojanti nevienodo reglamentavimo sistema ES ir pripažintos apsaugos trūkumas tarptautiniu lygmeniu.
- **1 politikos galimybė – žemės ūkio produktų GN apsaugos sistemos išplėtimas įtraukiant amatininkų ir pramonės gaminių GN.** Pagal šią galimybę amatininkų ir pramonės gaminių GN apsaugos sistema būtų integruota į galiojančias GN apsaugos sistemas, taikomas žemės ūkio ir maisto produktams. Pagal siūlomą žemės ūkio GN sistemų peržiūrą valstybės narės toliau vykdytų nacionalinio lygmens preliminarus tikrinimo procedūrą. ES lygmeniu peržiūrint GN sistemą Komisijai būtų suteikti įgaliojimai patikėti paraiškų ir prieštaravimų nagrinėjimą agentūrai (greičiausiai EUIPO). Pasirinkus šią galimybę, atliekant minėtą peržiūrą žemės ūkio maisto produktų sektoriuje galiojanti stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistema būtų suderinta ir išplėsta, kad apimtų ir amatininkų bei pramonės gaminių GN.
- **2 politikos galimybė – atskiras ES reglamentas, kuriuo sukuriama *sui generis* GN apsauga.** Pagal šią galimybę būtų priimtas ES reglamentas, kuriuo būtų nustatyta amatininkų ir pramonės gaminių *sui generis* GN apsaugos sistema. Ji būtų grindžiama galiojančia žemės ūkio produktams taikoma GN tvarka, tačiau būtų labiau pritaikyta amatininkų ir pramonės gaminiams nei pagal 1 galimybę. Amatininkų ir pramonės gaminių GN būtų apsaugotos ES pavadinimu visose ES valstybėse narėse. Pagal šią galimybę būtų galimos šios papildomos galimybės:
 - **2.1. Teritorinis ryšys: 2.1.A. SKVN.** Taikant SKVN apsaugą gaminio kokybė ar savybės yra iš esmės ar išimtinai susiejamos su konkrečia geografine kilmės vietos aplinka ir visi gamybos, perdirbimo ar paruošimo etapai turi vykti apibrėžtoje geografinėje vietovėje.

2.1.B. SGN. Taikant SGN apsaugą tam tikra amatininkų ir pramonės gaminio kokybę, reputacija ar kita savybė iš esmės priskiriama jo geografinėi kilmei; bent vienas iš gamybos, perdirbimo ar paruošimo etapų vykdomas apibrėžtoje geografinėje vietovėje.

- **2.2. Nacionalinių institucijų dalyvavimas registracijos procedūroje: 2.2.A. Dviejų etapų sistema.** Pirmasis etapas vykdytų valstybių narių lygmeniu, kai nacionalinės arba vietos valdžios institucijos pirmos nagrinėtų vietos gamintojų sutartas gaminio specifikacijas ir GN paraiškas. Antrasis etapas vykdytų ES lygmeniu ir sprendimą dėl registracijos priimtų ES subjektas, be to, nebūtų taikoma jokių mokesčių. **2.2.B. Vieno etapo sistema.** Nacionalinės valdžios institucijos nedalyvautų nagrinėjant ir registruojant GN, o vietos gamintojai tiesiogiai kreiptųsi ES lygmeniu, kad jų GN būtų įregistruotos.
 - **2.3. Už registraciją ES ir tarptautiniu lygmenimis būtų atsakingas ES subjektas: 2.3.A. Europos Komisija** būtų atsakinga už ES lygmens registracijos etapą ir taip pat veiktų kaip kompetentinga institucija pagal PINO Lisabonos susitarimo Ženevos aktą. **2.3.B. Specializuota intelektinės nuosavybės agentūra (EUIPO)** būtų atsakinga už ES lygmens etapo registraciją ir taip pat veiktų kaip kompetentinga institucija pagal Ženevos aktą.
 - **2.4. Kontrolė ir vykdymo užtikrinimas: 2.4.A. Žemės ūkio produktų GN sistemų kontrolės ir vykdymo užtikrinimo modelio atkartojimas** (žr. 1 galimybę). **2.4.B. Supaprastinta kontrolė taikant griežtą vykdymo užtikrinimo modelį:** pagal šią papildomą galimybę būtų galima nustatyti savarankišką sertifikavimą; nacionalinių institucijų (arba įgaliotųjų sertifikavimo įstaigų) atliekami atsitiktiniai patikrinimai kartu su atgrasomąja baudų sistema; supaprastinti nacionalinių valdžios institucijų ataskaitų teikimo įpareigojimai; taip pat vykdymo užtikrinimo sistema pagal šiuo metu peržiūrimą žemės ūkio produktų GN sistemą, su įspėjimo apie domenų vardus sistema, skirta kovoti su piktnaudžiavimu GN pažeidimais interneto aplinkoje.
 - **2.5. ES ir nacionalinių pavadinimų ir režimų sambūvis: 2.5.A.** Amatininkų ir pramonės gaminių GN būtų apsaugotos *ES pavadinimu, kuris pakeistų galiojančius nacionalinius GN režimus* ir apimtų nacionalinius GN pavadinimus. **2.5.B. Nustatyti ES GN pavadinimą amatininkų ir pramonės gaminiams, kartu išlaikant lygiagrečią nacionalinių GN paraiškų sistemą.**
- **3 politikos galimybė – prekių ženklo sistemos reforma.** Pagal šią galimybę būtų reformuota ES prekių ženklo sistema, visų pirma ES prekių ženklo reglamentas (ESPŽR), kad amatininkų ir pramonės gaminių gamintojai galėtų prašyti ES lygmeniu užregistruoti pavadinimą, kuriuo užtikrinama tam tikra produkto kokybė, susijusi su geografiniu regionu. Ši galimybė galėtų būti grindžiama ES kolektyvinio ženklo arba ES sertifikavimo ženklo reforma. Kalbant apie ES sertifikavimą, pasirinkus 3 galimybę, reikėtų panaikinti dabartinių geografinės kilmės sertifikavimo draudimą. Dėl ES kolektyvinio ženklo pagal 3 galimybę reikėtų nustatyti kokybės ir geografinės kilmės ryšio su kolektyviniu ženklu patvirtinimo funkciją. Be to, ir ES kolektyvinis ženklas, ir ES sertifikavimo ženklas turėtų būti pritaikyti taip, kad atitiktų Ženevos akto nuostatų dėl apsaugos taikymo srities reikalavimus.

Ankstyvajame etape atmestos toliau nurodytos galimybės.

- **Rekomendacija.** Pagal šią galimybę ES lygmeniu būtų priimta rekomendacija, kuria valstybės narės būtų skatinamos sukurti nacionalines apsaugos sistemas, kad būtų galima patvirtinti ryšį tarp konkrečių gaminių savybių ir amatininkų ir pramonės gaminių kilmės.
- **Nacionalinės teisės aktų derinimas.** Pagal šią galimybę būtų priimta ES direktyva, kuria būtų suderinti nacionalinės teisės aktai dėl amatininkų ir pramonės gaminių GN apsaugos. Priimdama direktyvą ES nustatytų įpareigojimus siekti konkrečių GN apsaugos tikslų, pavyzdžiui, dėl apsaugos laikotarpio ir taikymo srities, teritorinio ryšio ir procedūrinių

aspektų. Gamintojai galėtų gauti nacionalinius GN pavadinimus, užregistruotus nacionaliniu lygmeniu. ES GN pavadinimas nebūtų sukurtas.

Tinkamiausia politikos galimybė yra **2 galimybė: atskiras ES reglamentas**. Bendras tinkamiausių galimybių rinkinys yra **2.1.B, 2.2.A, 2.3.B, 2.4.B ir 2.5.A** papildomų galimybių derinys.

2.1.B – nes amatininkų ir pramonės gaminių ryšys su konkrečia geografinė vietove daugiausia grindžiamas gaminio istorija ir savita tradicine praktine patirtimi bei gamybos metodais, o ne ryšiu su geografinės aplinkos elementais, pavyzdžiui, dirvožemiu ar meteorologinėmis sąlygomis. Todėl daugumai amatininkų ir pramonės gaminių nebūtų galima suteikti apsaugos remiantis pastaruoju ryšiu ir juos apsaugant SKVN. Todėl SGN sistema geriau tiktų GN saugomų amatininkų ir pramonės gaminių savybėms.

2.2.A – nes pirmajame etape dalyvautų nacionalinės valdžios institucijos, būtų galima pasikliauti vietos ir regioninių valdžios institucijų ekspertinėmis žiniomis, būtinomis gaminių specifikacijoms įvertinti. Vietiniams labai mažiems ir (arba) smulkiesiems gamintojams taip pat būtų lengviau bendrauti gimtąja kalba, palaikyti ryšius su administracija, kurią jie pažįsta, ir gauti visas kitas reikiamas rekomendacijas bei paramą.

2.3.B – nes EUIPO yra specializuota ES intelektinės nuosavybės agentūra, turinti įrodytos patirties kitų intelektinės nuosavybės teisių registravimo ES lygmeniu srityje. EUIPO turi pažangių IT priemonių, kurios galėtų būti išplėtos taip, kad aprėptų naująją amatininkų ir pramonės GN teisę. EUIPO, bendradarbiaudama su valstybių narių intelektinės nuosavybės tarnybomis, taip pat gali pasikliauti savo patirtimi ir tinklu. Be to, veikla būtų dar efektyvesnė, nes būtų pasitelkta EUIPO apeliacinė instancija (apeliacinės tarybos). Galiausiai, kalbant apie kompetentingos institucijos vaidmenį Lisabonos sistemoje, EUIPO šiuo metu turi atitinkamą funkciją, susijusią su dviem kitomis PINO administruojamomis tarptautinėmis registracijos sistemomis, ir taip pat gali pasikliauti šiomis institucinėmis žiniomis.

2.4.B – nes taip būtų sukurta kontrolės sistema, kuri būtų pritaikyta prie labai įvairios ir mažos amatininkų ir pramonės gaminių GN rinkos. Savideklaracija gali būti laikoma labai mažoms įmonėms ir savarankiškai dirbantiems amatininkams finansiškai priimtina galimybė. Ji būtų susieta su valdžios institucijų atliekamų atsitiktinių *ex officio* patikrinimų sistema ir didelėmis baudomis už reikalavimų nesilaikymą, kuriomis būtų siekiama atgrasyti gamintojus nuo galimo sukčiavimo. Vykdymo užtikrinimas būtų sustiprintas, pirma, išplečiant tranzitu vežamų amatininkų ir pramonės gaminių patikrinimų mastą ir, antra, įdiegiant išpėjimo sistemą, skirtą kovoti su piktnaudžiavimu registruojant amatininkų ir pramonės gaminių GN domenų vardus. Nacionalinės valdžios institucijoms nustatyti įpareigojimai teikti ataskaitas Komisijai būtų proporcingi.

2.5.A – nes dėl dabartinio nevienodo amatininkų ir pramonės gaminių, turinčių geografinių šaknų, apsaugos reglamentavimo sistemų sambūvis reikštų labai skirtingų valstybių narių nacionalinės teisės aktų suderinimą. Dėl jo gali susiformuoti neproporcingai didelė reglamentavimo bei administracinė našta ir prireikti nuolatinių investicijų nacionalinių apsaugos sistemų konvergencijai išlaikyti. Nacionalinių GN pakeitimas ES sistema naudingas tuo, kad visoje vidaus rinkoje būtų sukurta unikali reglamentavimo sistema, užtikrinanti teisinį tikrumą, o gamintojų sąnaudos būtų nuspėjamos ir palyginti nedidelės. Be to, ES sistema leis plėtoti geografinės nuorodas taikant vienodesnį požiūrį.

Kas kuriai galimybei pritaria?

Amatininkų ir pramonės gaminių gamintojai, Europos Parlamentas, Europos regionų komitetas, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas, devynios valstybės narės (kvalifikuota balsų dauguma) ir akademinė bendruomenė tvirtai pritaria *sui generis* GN sistemos sukūrimui pagal 2 galimybę ir taip pat remia tinkamiausią papildomų galimybių derinį.

Ketrios valstybės narės pritaria pradinės *status quo* išlaikymo galimybei ir mano, kad prekių ženklų suteikiama apsauga – tinkama priemonė.

C. Tinkamiausios galimybės poveikis

Kokie būtų tinkamiausios galimybės (jei jos nėra – pagrindinių galimybių) pranašumai?

Gamintojams: visi ES gamintojai gali gauti ES masto GN apsaugą amatininkų ir pramonės gaminiams. Tokia apsauga skatina gamintojų bendradarbiavimą, didina vietos pasiūlą, kuria nišines rinkas ir skatina gamintojų ir vietos valdžios institucijų bendradarbiavimą. Kaip ir žemės ūkio produktų GN sistemos atveju, gamintojai gali reklamuoti saugomą GN gaminio etiketėje pateikdami logotipą. Tarptautiniu lygmeniu pasirinkus tinkamiausią galimybę ES gamintojai galės prašyti tarptautinės apsaugos savo amatininkų ir pramonės gaminiams, kuriuos galima įsigyti kitose Ženevos akto šalyse, o trečiosios valstybės ar organizacijos, kurios yra Ženevos akto šalys, galės gauti savo amatininkų ir pramonės gaminių GN apsaugą visoje ES teritorijoje. Be to, taikant griežtas GN nuostatas ES sudarytuose dvišaliuose prekybos susitarimuose, ES amatininkų ir pramonės gaminių gamintojams trečiosiose rinkose, pvz., Kinijoje, Rusijoje ar Indijoje, suteikiama didesnė apsauga.

Vartotojams: vartotojai, neretai pasiruošę mokėti daugiau už saugomus GN pažymėtus produktus, yra geriau informuoti.

Visuomenei: pagal tinkamiausią politikos galimybę saugomi geografinių šaknų turintys produktai, atsižvelgiant į platesnės visuomenės interesus, kuo geriau panaudojant vietos patirtį bei paveldą ir skatinant tokią veiklą kaip turizmas, visų pirma kaimo ar mažiau išsivysčiusiuose regionuose (labai svarbu, ypač po COVID-19 pandemijos).

ES, kaip pasaulinei politikos veikėjai: tinkamiausia galimybė taip pat padeda ginti ES pirmaujantį vaidmenį tarptautinėje arenoje skatinant taikyti *sui generis* GN sistemą ir aukščiausio įmanomo lygio visų GN produktų apsaugą.

Kokios būtų tinkamiausios galimybės (jei jos nėra – pagrindinių galimybių) įgyvendinimo išlaidos?

ES įstaiga turės administruoti pagrindinę amatininkų ir pramonės gaminių GN registravimo sistemos veiklą, ir įgyti veiklos patirties bei specialių įgūdžių, kurių šiuo metu šioje srityje jai trūksta.

Valstybės narės taip pat turės sukurti sistemą. Iš patirties žinoma, kad žemės ūkio srityje ši našta gali būti nedidelė, tačiau privačiojo ir viešojo sektorių kontrolės ir vykdymo užtikrinimo sistema valdžios institucijoms iš esmės kainuoja mažiau. Galiausiai sąnaudos taip pat gali sumažėti suteikus gamintojams galimybę ilgainiui patiems deklaruoti atitiktį, pavyzdžiui, po to, kai suteiktas GN pavadinimas.

Toliau pateikiamas vienos GN metinių išlaidų eurais įvertis:

Veiksmas	Gamintojų grupė	Valdžios institucijos		Iš viso
		Nacionaliniu lygmeniu	ES	
Registravimas	15 000	7 500	17 000	39 500
Tikrinimas / kontrolė*	5 700	100	0	5 800
Vykdymo užtikrinimas ir administravimas**	3 000	3 900	0	6 900
Iš viso	23 700	11 500	17 000	52 200

* Vienkartinės išlaidos; ** periodinės išlaidos.

Šaltinis: savi skaičiavimai remiantis „VVA & AND International“ (2021)

Koks bus poveikis verslui, MVĮ ir labai mažoms įmonėms?

Žr. pirmiau pateiktą informaciją apie naudą gamintojams.

Ar tai turės didelį poveikį nacionaliniams biudžetams ir administravimo subjektams?

Valstybių narių valdžios institucijos (nacionalinės intelektinės nuosavybės tarnybos ar kiti padaliniai) patirs proporcingų įgyvendinimo išlaidų, nes bus sukurta administracinė infrastruktūra,

kuri bus atsakinga už registravimo procedūros nacionalinį etapą. Šiuo metu numatoma, kad reikės 1 etato ekvivalento arba dviejų ne visą darbo laiką dirbančių pareigūnų paraiškoms nagrinėti.

Ar bus dar koks nors didelis poveikis?

Kito didelio poveikio nesitikima.

D. Tolesni veiksmai

Kada politika bus persvarstoma?

Įsigaliojus tinkamiausiai galimybei Komisija stebės jos įgyvendinimą, kad įvertintų, ar ji efektyvi. Ši iniciatyva galėtų būti laikoma sėkminga, jei ji būtų patraukli vietos bendruomenėms ir jos ja naudotųsi; pagerėtų gaminių, kurios suteiktos GN, gamintojų padėtis ir pasireikštų papildomas poveikis vietos lygmeniu, prisidedant prie bendro gerovės augimo ir užimtumo, ypač moterų, ir demografinių sąlygų gerinimo, taip pat prie tvaraus turizmo plėtros.